

HET 'ZWARTE GAT'

HET ZWART GAT, drie woorden, drie betekenissen, niet ongewoon in onze Nederlandse taal Denk aan MOER, deel dat op een bout schroeft, vrouwtjeskonijn, en mijn nonkels heb ik dikwijls horen zeggen: “ *kZzal het nen keer aan ons moere vrogen.*” Dat bleek hun moeder te zijn. Maar zo was het in de omgangstaal, iedereen verstond het!

Als ge in mijn gemeente de weg vraagt naar het **'zwarte gat'** dan heb je twee kansen: het is aan een nieuwe rijke 'inwijkeling' dan belt hij de flikken, is het een aboriginal van de gemeente dan springt hij op zijn vélo en zegt: “*Volg mij.*” Allee vroeger toch als het enige café nog open was! Het zwarte gat is een wijk waar ooit een molen stond en de straat afgeboord was met grote, oude bomen waarvan de kruinen in elkaar gegroeid waren en een echte donkere tunnel vormden van vijfhonderd meter. Een echt zwart gat, dag en nacht. Nu bestaat alleen de naam nog, is het café gesloten, de molen afgebroken en de bomen opgestookt.

Interessanter wordt het als een wielertoerist het begrip ter sprake brengt want dan gaat het over iets helemaal anders. Zijn trainingsparcours ligt langs de Kortrijkse baan tussen Gent en Deinze, zeker weten! De fietspaden zijn er slecht, geen gezonde lucht maar de uitstalramen maken alles goed. En ja, soms zit daar wel eens iets donkerder tussen. Hola , van horen zeggen hé! Niet verder vertellen, maar zo was er wielertoerist 'den Eddy' die al jaren in Molteni-trui op en af reed langs de beruchte baan van het rond punt SDW naar het rond punt Deurle en terug langs de andere kant. Zijn hoofd stond wat naar rechts en hij wist van wat want er zat daar een beeldschoon donkergrijs meisje dat bij iedere passage teken deed om... maar Eddy moest zijn kilometers hebben, hoho.

Rechtover deze 'poesykat' was een gebouw met burelen en ze zagen 'den Eddy' toertjes maken, vertragen en terug optrekken. Het ging zelfs zo ver dat ze begonnen te wedden hoeveel tijd hij zou doen van rond punt naar rond punt of wanneer hij toch eens zou binnen gaan. Er zat een valsspeler in het spel en deze overhandigde op een dag, buiten het zicht van zijn collega's, een enveloppe aan Eddy met daarin een bon 'Goed voor één spurt in de Poesykat'. Eddy stopte, de valsspeler won de pot en Eddy geraakte bijna niet meer thuis... dikke benen, mijn gedacht. Zijn vrouw vond de bon in zijn koerstrui en Eddy viel in een zwart gat. Neenee, had een groot gat in zijn kop. Dus vinkentoeristen opgelet...!

Maar de derde is minder leuk voor wie er mee geconfronteerd wordt. Bij op pensioenstelling, wanneer de baas zijn vertrekker bewierookt en eindigt met de woorden: *"Hopelijk valt onze ex-collega niet in een zwart gat."* Waarmee hij bedoelt: "Als hij thuis ook niets doet..."

We weten allen wel wat dit betekent en wees gerust dat er velen dit lot beschoren zijn en wegwijnen in hun zetel. MAAR geen vinkeniers, want zij hebben tijd tekort als het hun hobby betreft. Eindelijk kunnen ze alle dagen twee maal gaan spelen. Als ze niet getrouwd zijn natuurlijk, blijven dromen!

Januari: vergaderingen, recepties, voorzanger inkooien, tentoonstellingen, kuisen...

Februari: vergaderingen, inkooien, administratie, kuisen...

Maart: vergaderingen, nog inkooien, kweek klaar maken, beurzen, kuisen...

April: zettingen, zettingen, kweek, verleren, schiften, kuisen...

Mei: spelen, kuisen, zagen tegen uw vrouw en zeggen dat ge gaat stoppen waarop zij voor de dertigste keer in even veel jaren antwoord: *“Stoppen? Gij stoppen met de vinken? Dat zal alleen gebeuren als ge eerst stopt mee asemen, en dan nog.”* Hoho!!!!

Juni: uitslagen beteren, meer spelen, kweek ringen of in het slechtste geval begraven, verleerde selecteren, kuisen...

Juli: kiekevogels doen het goed, eerste pennen, laatste jongen, kuisen en zoeken waar er nog zettingen zijn.

Augustus: kuisen, pennen tellen, winterverblijven in orde maken, spelen voor de koeken...
September: winterverblijven zitten vol met de wissels op de toekomst, kooien gaan in bad, eerste vergadering, koeken raken op...

Oktober: geen zang meer, jongen presenteren zich, kuisen, alles klaar maken voor de winter, vergaderingen, soupers...

November: kuisen, vergaderingen, soupers, op zoek gaan naar koopjes?

December: kuisen, ontdooien, vergaderingen, administratie...

En daartussen nog iedere week het avibo-nieuws lezen, zich ergeren aan de artikels en verhalen, naar tv kijken en rusten, rusten en langs de Kortr... rijden. Eerlijk, dit is slavenarbeid, alleen vinkeniers kunnen dit presteren en van het 'zwarte gat' is in de verste verten geen sprake, geen tijd voor!!

MAAR er is ook een 'maar' want om dit alles te kunnen meemaken zijn er maatschappijen, besturen, lokalen, zettingen en liefhebbers nodig! Als één schakel breekt, breekt de hele ketting en kan het 'z g' een feit zijn. We hebben het niet gemakkelijk maar met wat gezond verstand en een beetje hulp kunnen we nog lang genieten.

Mijn gewest telt nog 140 spelende leden verdeelt over zes of mogelijks nog vijf maatschappijen. We hebben prachtige buurmaatschappijen die er mede voor zorgen dat er dikwijls een 3, 4 of 5 voor het deelnemersaantal staat. In een paar behoevende mijen helpen liefhebbers na de zetting met het opruimen van de plankjes en latten, 15 minuten na het uur is alles binnen. Prachtig, kleine inspanning maar grote hulp aan het bestuur! Dit kan de wissel op de toekomst zijn van kleine mijen, maar ge moet willen en het vooral willen inzien! Uw eerste pintje zal er één van het bestuur zijn, misschien... hoho.

We kunnen en moeten eens lachen maar ook begrijpen dat we meer moeten nadenken en zoeken naar de beste oplossing om van januari tot december bezig te kunnen zijn met datgene dat alle zwarte gaten ontwijkt, zeker weten!

Oei , ik moet nog naar de Gamma langs de Kortrijkse baan, naast de 'Poesykat', gevaarlijk met al die wielertoeristen die plots remmen...voor de Gamma! Ja man!

Lucien van Gent